

3 + 3 je 15

Jakub Farský

Dívka ze snu

Jakub Farský

...ze sbírky povídek 3 + 3 je 15

© Jakub Farský, **3 + 3 je 15**

© 2016, first edition

© 2023, last edition

Dívka ze snu

Jednoho podzimního večera se Jakub rozhodl vyrazit ven. Netušil, kam půjde, toto nechával čistě na náhodě. Často to tak dělával, pokaždé dával přednost vlastní intuici.

Když vyšel ven, hlavou mu proběhly vzpomínky na všechny podzimní večery, které v něm zanechávaly pocity melancholie, jež ho tak okouzlovala. Tyto chvíle zbožňoval a rád je v sobě probouzel. Ze všeho nejraději měl pocit, který v něm vyvolávala ulice, kdy lampy září ve zlatavých barvách společně s vonícím spadaným listím. Nad těmito pocity stále dokázal meditoval a měl před nimi hlubokou úctu, stejně jako viděl krásno v tom, když analyzoval všechny své emoce, a tím si připravoval pravé bohatství na dobu, kdy zestárne. Podzimní ulici vnímal jako určitý druh filozofie, čerpal z ní, a když mu zrovna tělem proklouzla *Múza*, dokázal ještě několik okamžiků, a někdy i chvíl, vnímat to všechno kolem sebe jako směsici tónů, kterou sebou nechával volně plynout. Byl to nadmíru umělecky založený člověk, ale stále nad těmito věcmi hluboce přemýšlel, a to čistě racionálně.

Jednou se mu však stalo, že se zamyslel až příliš a zrovna v ten moment se v něm otevřelo cosi, co se dá

nazvat pravou intuicí, kterou se chtěl naučit ovládat. Byl to zrovna ten večer, kdy vyšel ven bez cíle. Něco měl v hlavě, ale nečekal od svého večerního procházení nic. Během cesty se mu začaly zjevovat jeho vlastní myšlenky. Nedokázal specifikovat, co se děje, ale věřil v to, že pokud přijde na to, jak si je všechny uspořádat, může ze sebe udělat skutečně vyrovnaného člověka.

Ulice mu poskytovala všechno, co potřeboval. Cítil své město a miloval, když mohl být jeho součástí. Nečekal, co bude dál, a v ten moment nepotřeboval vůbec nic plánovat. Žil přítomností a ta se do něj zářivala pořád silněji. Tyto chvíle ho naplňovaly, občas se skrze ně mračil, ale nebylo by to proto, že by mu vadily, spíše chtěl v sobě utvrdit svůj názor.

Často přemýšlel nad tím, jestli tyto pocity v sobě nosí opravdu všichni, nebo je to jen výplod jeho samotného, jeho vlastní fantazie. O těchto věcech se moc často nebavil, spíše je silně prožíval, a tím se snažil posouvat své myšlenky stále blíže k jeho vlastnímu jádru. Podzimní ulice mu k tomu připravovala to nejlepší prostředí. Nabíjela ho a on si toho velice vážil.

Jednoho dne, když se v něm tyto pocity probouzely, začal přemýšlet nad tím, že by mohlo být dost možné, aby jeho myšlenky a emoce plynuly někam do prostoru, kde by se všechny střetly s těmi, které v sobě nesou ostatní lidé, a tím se začal sjednocovat názor každého z nich v jeden jediný. Uvědomoval si sílu podvědomí a věřil, že každý jedinec je sjednocen s ostatními právě tímto zákonem, který bral jako všudypřítomný. Děsilo ho to, ale ne ve špatném slova smyslu. Tyhle myšlenky ho posouvaly pořád dál a dál a umožňovaly mu, aby stále více a více šel za svou intuicí. Nakonec mu došlo, že každý jedinec je stejný. Uvědomil si, že každý z nás má určitou představu o světě, která ostatní může obohatit. Věděl, že myšlenka má neskutečnou sílu a dost často přemýšlel nad tím, na co vlastně myslet. Uvažoval nad emocemi, jestli i ty jsou sjednocené. Jestli také ty jsou tak silné jako myšlenky a přemýšlel nad tím, co z nich má větší moc. Dobře věděl, že každý jedinec, ať už je jakýkoliv, je založen různě. Znal lidi, kteří byli založeni emočně, ale znal také lidi velice racionální povahy. Snažil se však přijít na to, co z obou má větší hodnotu, ale ztrácel se v tom.

Přemýšlel nad láskou, a to téměř pořád. Věřil v ní a přál si, aby jednou mohl někomu předat veškeré své myšlenky a emoce, a věnovat tak kousek sebe právě někomu jinému.

Ten večer se ale Jakobovi dostala do hlavy směs myšlenek, kterou nedokázal specifikovat. Nerozuměl jim a nechápal je. Nevěděl, co s nimi dělat, a dost ho to trápilo. Začaly se mu v hlavě otevírat obrazy a představy, které mu nešly uspořádat. Když vtom se stalo něco neuvěřitelného, před očima se mu zjevila vize velikého města za dne a on byl najednou jeho součástí. Připadalo mu, že žije na dvou místech v tom stejném momentu. Tělem byl přítomný v noční ulici, ale duchem žil ve městě, kde byl zrovna den. Nerozuměl tomu a rozhodl se raději jít domů a zkusit se nad tím zamyslet až ráno. Jenže myšlenkami byl už naprosto někde jinde, a to právě ve městě, kde to neznal.

Když došel domů, hlavou mu to pořád jelo. Cítil, jako by ztrácel kus sebe, ale na druhou stranu ho to čímsi velice obohacovalo. Bylo to něco, co nedokázal specifikovat, a to ho přitahovalo. Když usínal, vnímal, že tělem už není sám a jeho duše jako by byla silně naplněná čímsi, co doposud neznal. Usínal hodně po-

malu a přerod, který se v něm otevíral, nešel zastavit, jako by byl na hranici dvou světů, svého a snového.

Ve chvíli, kdy procitl v sen, se mu začala zdát snová realita reálnější, než ta, kterou zažíval přes den ve svém vlastním městě. Ovšem místo, ve kterém se nacházel, mu tvrdilo, že ho zná.

Spatřil město, kde vše hrálo barvami a vůně, které začal vnímat, byly jiné, než jaké znal, cítil závan pobřeží a město, které bylo jakoby cizí. Procházel se po ulicích a všude kolem něj byly modrobílé mešity a palmy lemující ulice. Snažil se sám se sebou ztotožnit, ale cosi mu v tom bránilo. Připadalo mu, že najednou žije život v těle někoho jiného, měl v sobě však špetku něčeho, co mu tvrdilo, že je to on, kdo žije v tomto městě. To něco, co ho v tom utvrzovalo, byla myšlenka na noc, kterou měl za sebou. Měl v sobě silný náboj, který ho dostával ve snu do jeho vlastního vědomí. Procházel se po městě a vychutnával si všechny ty vůně, které se teď městem nesly. Mísily se v něm pocity štěstí a klidu. Nikdy tohle město nenavštívil, a přesto mu připadalo, že ho zná sebevíc. Tyhle pocity měl dost zažité, protože mu připomínaly chvíle, kdy ve svém městě potkával

lidi, o kterých věděl, že je zná, ale ve skutečnosti o nich nevěděl vůbec nic.

Došel ulicemi až do centra města, když si všiml, jak se dav lidí přesouvá směrem za velikým průvodem, který sebou nesl pestrobarevné barvy. Ulice se táhla do kopce skrze podchody a Jakub si všiml stánků a obchodníků se suvenýry, se všelijakými drobnostmi typu dřevěných velbloudů a pozlacených cetek. Chůze v davu ho uchvátla a silně omámila, přesto ale stále necítil, že žije ve svém vlastním těle.

Vtom ho kdosi oslovil a nabídl mu, aby šli navštívit nedaleký palác, do kterého se dav chystal. Jakub nechápal a raději odmítl. V ten moment mu tělem projela tupá bolest. Tep se mu zrychlil, a když se podíval na své tělo, tak zjistil, že nepatří jemu. Objevil se v těle dívky, což zapříčinilo, že najednou viděl vše naprosto jinýma očima, a když se podíval na levý bok, zjistil, že krvácí.

Za pár minut se probudil a objevil se ve své vlastní posteli, vyskočil z ní a jeho dech byl v zápalu šílenosti. Snažil se vzpamatovat z šoku, ale vůbec mu to nešlo. Spěchal proto do koupelny a tvář si propláchl ledovou

vodou. Pomalu se dostával do vlastního klidu, přesto stále cítil silnou úzkost. Hlavou mu začaly prosakovat představy a vize z předešlé noci, které ho zavedly až do snu. Zážitky ze snu se mu začaly střetávat s přítomností. Jeho duše byla stále přítomna ve snu, ale tělem se nacházel ve svém vlastním městě. Rozhodl se vyjít ven a emoce, které v něm vzbuzovalo okolí, se snažil vlévat do představ v jeho mysli. Čerpal ze všeho, co kolem sebe viděl, ze stromů, slunce a větru, který kolem něj proploval. V tu chvíli se v něm myšlenky začaly pomalu uklidňovat. Došel až na okraj města, kde byl veliký les, kterým se během dne rád procházel. Záblesky slunce v něm vytvářely pocity radosti, a právě tou se snažil živit své myšlenky.

Dorazil až na konec lesa a objevil se na velikém srázu, pod kterým byla hluboká propast. Sedl si na samý okraj propasti a snažil se najít klid ve své meditaci. Dostával se stále hloub do svých myšlenek, snažil se uklidnit a proplést je společně se svým klidem, který měl díky meditaci v sobě. Po chvíli upadl hluboko do svého vědomí a jediná věc, která ho pojila se sebou samým, byl tlukot srdce a pravidelný dech.

Po hodině se vrátil zpátky do svého vědomí a uvědomil si, že je vše, tak jak bylo dříve. Dech, který jím proudil, byl směsicí všeho, co sebou během meditace do sebe nasál. Šel pomalu zpátky domů a stále přemítal nad tím, co se to v něm otevřelo. Vtom se mu vrátila opět vize snu a objevil se opět ve městě dívky. Oba světy se najednou sjednotily v jedno a Jakub se cítil, jako by žil dvojí život, jeden ve svém městě a druhý snový.

Pozdě večer se šel opět projít. Byl po celém dni na-tolik uklidněný a noční ulice se mu zjevovala jako něco, co ho uvádělo ve štěstí. Všechno, co v něm teď ulice zanechávala, vysílal do své mysli, a snažil se tak otevřít hlavolam, který měl skrze procitnutí z minulé noci v mysli. Došel hluboko do svého nitra a v momentu jako by se jeho duše sjednocovala s tělem, jen už to nebyl on sám, ale připadal si jako osoba, kterou žil ve snu. Tělo bylo jeho, ale duší byl osobou z jiného města. Nevěděl, jak dál, a když došel domů, snažil se začít opět meditovat. Spojení však bylo tak silné, až mu připadalo, že medituje vlastně sám o sobě.

Za pár minut usnul. Spatřil veliký nemocniční pokoj, v žilách měl zapojené kapací přístroje a v levém boku

cítil silnou pichlavou bolest. V tu chvíli se snažil vše, co prožíval přes den, sjednotit s bolestí, kterou prožíval ve snu. Čerpal skrze své myšlenky a emoce, které vkládal do těla osoby ze snu.

Najednou začal vnímat, že se tělo dívky uzdravuje. Cítil, jak tělem protéká čistá oživující energie, která vlévá do osoby klid a mír. Snažil se stále myslet na svůj klid ve vlastním těle, které spalo v jeho městě, a když už věděl, že je vše v naprostém pořádku, tak usnul i v těle, kterým byl ve snu.

Probudil se hodně pozdě odpoledne, když vtom začal cítit opět silnou bolest, která vycházela z jeho levého boku. Vzpomněl si na včerejší sen a uvědomil si, že někdo ve městě, ve kterém žije ve snu, bojuje se životem, a on se jakýmsi způsobem dostal až k němu a prožívá ve spánku a myslí jeho bolest. Silná bolest ho dovedla až k tomu, aby na ni upřel své myšlenky. Soustředil na ni veškerou svou energii a sílu, kterou měl hluboko v sobě. V noci se šel projít, a když procházel městem, cosi mu říkalo, že osoba ze snu je někde blízko vedle něj. Byla to ovšem jen intuice, nebylo to nic, co by se dalo racionálně vysvětlit. Najednou ho bolest opustila a on teď vnímal, že osoba je jím. Šel

hluboko svým městem a realita se mu začala jevit jako ze snu, pořád byl ve svém městě, ale barvy a vůně, které z města čišely, mu připomínaly město ze snu. Vnímal, jako by se snová realita protla s filozofií z jeho vlastního města, a cítil, že osoba, která je někde na zemi v jiném městě, je s ním, a přitom sama.

V noci šel spát, a když usnul, objevil se opět ve snu. Dívka, kterou žil ve snu, byla naplněná radostí, kterou čerpal ze svého vlastního těla. Byli sjednocení, jakoby protnutí sami se sebou, a ve snu pochopil pocity, vůně a barvy z jeho města. Dívka se koupala v mírně teplém moři a vše kolem bylo jako ve snu, přitom si Jakub připadal jako ve svém vlastním městě. Láska, kterou cítil, se proplétala s jeho vlastní, a když uviděl, že je osoba zdravá a šťastná, snažil se probudit. Otevřel oči a slunce silně svítilo přes záclonu v jeho pokoji. Byl sám sebou, věděl, že osoba z jiného města nebo snu je zdravá a spokojená, a když vyšel ven, tak vše hrálo barvami, jako by byl ve městě ze snu. Pochopil, že se propojily dva světy. Jen stále nevěděl, kdo to byl. Když vyšel ven, vrátil se do lesa a na úpatí začal meditovat. Upadl do meditace a spatřil dívku ze snu, usmívala se a její radost v něm vzbuzovala pocity štěstí.

Když Jakub otevřel oči, ucítil kolem sebe závan z města, ve kterém dívka žila. Šel pomalu domů a cestou se procházel městem, kráčel ulicemi, které v jeho těle vzbuzovaly pocity klidu, ale jeho mysl byla zaměřená na prožitky z města dívky.

Když přišel domů, hluboce usnul a nechával se unášet realitou snu.

Dívka ze snu
ze sbírky povídek 3 + 3 je 15
Jakub Farský

20 stránek

font Arno Pro

TEXT - © Jakub Farský

ILUSTRACE - © Jakub Farský

SAZBA - © Jakub Farský

KOREKTURA - © Mgr. Michaela Kajfoszová

celou edici či samostatnou knížku objednáte na
jakubfarsky.cz